

[Peter Nielsen.]

har foretaget gennem årene. Ja, man har jo fra den side ligefrem stillet forslag om, at hele egnsudviklingsloven skulle ophæves, og det er jo ikke længe siden, at den måtte holde for, da der skulle spares. Lad os så håbe, at den ikke bliver offer for en eventuel ny sparekniv, thi det vil være at spare på skillingen og lade daleren rulle, idet en fortsat folkeflytning vil blive endnu dyrere. 20 mill. kr. er jo mange penge, som nu yderligere foreslås stillet til rådighed som direkte etableringstilskud, ligesom de to andre lovforslag, der skal til behandling i dag, også direkte og indirekte vil koste staten penge, men i forhold til problemets størrelse er det kun mindre beløb, og vi må vel i udvalget se på, om denne beløbsramme ikke bør udvides.

Det er jo meningen at koncentrere arbejdet om mere begrænsede områder, og det hilser jeg i og for sig med glæde. En overgang blev der givet egnsudviklingsgarantier til alle egne, ja, selv til Københavns amt. Det ville forfladige arbejdet, og selv om der ikke i dette forslag er sket en nøje afgrænsning, så gør det følgende lovforslag om afskrivninger, der også er til behandling nu, dette, idet der her konkret er nævnt de tre nordjyske amter samt Bornholms og Tønder amt, og den almindelige egnsudvikling skal vel også især koncentreres om disse områder, idet forslaget bemærkninger dog stiller i udsigt, at andre egne kan komme ind under loven.

Jeg gør i den forbindelse opmærksom på det fyldige materiale, de forskellige partier har modtaget fra egnsudviklingsudvalget for Maribo amt, hvor man rigtigt gør opmærksom på, at det ikke blot er de nuværende arbejdsløshedstal, der må lægges til grund, thi nedsættes de ved fraflytninger, som det i stor grad er sket i Maribo amt, så løser det ikke problemet. Der er andre egne af landet, der også må have krav på en vis bistand, således er Langeland ved at udvikle sig til en arbejdsløhedssø. Men selvfølgelig er problemet størst i de nævnte 5 amter.

Det er måske værd at understrege, at disse områder er fuldstændig parat til at modtage nye industrier. Mange har jo kunnet få det indtryk, at der er tale om underudviklede områder, hvor der skal en industrimæssig pionergerning til. Vi har i disse områder megen god og veldrevet industri, men der er altså for lidt. Der er gode transportmuligheder — selv om man nu altså vil nedlægge en af de nordjyske jernbaner — der er gode vejnet og havne, der er orden i vand- og kraftforsyninger, og der er arbejdsduelige mennesker parat til at tage fat. Det er altså ikke et u-land, man kommer til. Ja, i visse tilfælde skal der vel finde en vis omskoling sted, men det skal der også alle andre steder, hvor man begynder en ny industri. Det er dog værd at bemærke, at der f. eks. til Nørresundby-Ålborg området hver morgen kommer i tusindvis af husmænd og tidligere landarbejdere for at arbejde i industrien, og det har ikke givet omstillingsvanskeligheder af særlig betydning.

Men egnsudvikling er selvfølgelig mere end dannelse af nye industrier, selv om det jo er det væsentlige. Der må også ske en udvikling i det uddannelsesmæssige og på kulturelle områder. Staten må nu også lade sin nådes sol skinne over de områder også med hensyn til placering af statsinstitutioner.

Vi ønsker selvfølgelig ikke at flytte arbejdsløsheden fra disse 5 amter til andetsteds i landet, men simpelt hen at afskaffe arbejdsløsheden, ved at vor produktionsudvidelse fortrinsvis kommer til at ske i disse egne. Det vil det foreliggende lovforslag forhåbentlig medvirke til sammen med andre foranstaltninger, og her må der også peges på den nye kommune- og amtsinddeling. Det giver selvfølgelig i sig selv ikke mere beskæftigelse, fordi nogle amter sammenlægges, men vil dette i det lange løb betyde, at vi kan få centraladministrationen mere decentraliseret og noget af statsmagten lagt ud i provinsen, vil det også virke fremmende for en sund egnsudvikling, thi man-